

Pedelilla ja päevalill. Märts, 2007. Alvar Loog. Alvar Loog Pedelilla ja päevalill. Mathura "Kohalolu", Ivar Sild "Spermaga ja puha". 8 2021 בונב. Nimetav omastav ja osastav 5 kl.. Kõrge kaelusega sviiter naistele h ja m.. A loog pedelilla ja päevalill vikerkaar. Kreeka tähestiku suur- ja väiketähed on esimeses ja teises reas.. Generatsioon z; Kooneks 0 5 10 A loog pedelilla ja päevalill vikerkaar 17 sajandist . 24 2021 בונב. Maarja p ärtna vivaarium. A loog pedelilla ja päevalill vikerkaar. Kloostri tee 6 11911 tallinn. Sõpruse pst 2 massaaž. Toidupood avatakse kell . Vötkem peatükk „SDE vastandub rahvusriiklusele ja põhiseaduslikule korrale“- kaalukas süüdistus. Põlluaas toob üheks keskseks näiteks 2016. aastal välja kuulutatud kultuuriministeeriumi konkursi kultuurilise mitmekesisuse asekanstleri koha täitmiseks. Seda käsitleb Põlluaas kui kinnitust, et „valitsus on asunud üha jõulisemalt ellu viima sotsiaaldemokraatide unistust rahvusriikluse lammutamisest“, mille alusel hakatakse „sisuliselt diskrimineerima põlisrahvast ning tegema meedias ideoloogilist ajupesu“ (lk 115). Olevat vaid „aja küsimus, millal luuakse Kultuuriministeeriumi juurde näiteks islamikultuuri asekanstleri koht“. Peatüki lõpus jõuame juba järelduseni, et tegemist on „genotsiidiga“ (lk 123), mistõttu „revolutsioonilised euroföderalistid tuleb peatada enne, kui nad suudavad tekitada jäädava tagasipöördumatu kahju“ (lk 124). 5 Parimat õitsvat Toataime Põhjapoolsetele Akendele Koduhooldus. Foto - Lk 4/6. Kirjandus Vikerkaar loeb. Valefaktid, vandenõuteooriad ja põhjendamatult suured loogikahüpped Henn Põlluaasa raamatu arvustus. Põlluaas näeb sotse- ja poliitilist eliiti laiemalt- kahepalgelise ja korrumpeerununa ning juhib sageli tähelepanu paljudes Eesti kohtades valitsevale viletsusele. Nendes väidetes on kahtlemata mitu tera tõtt. Põlluaas tuletab meelde terve hulga vähem või rohkem korruptiivseid skandaale: Urve Palo palve Leedu raudtee kahjunõude vähendamiseks Oleg Ossinovski ettevõtte vastu, Kajar Lemberi altkäemaksu võtmised Tartus, EASI riigihangete jagamise sotside PR-firmale, rääkimata lihtsalt absurdsetest tegevustest, nagu rändrahnukujulise Eesti märgi väljatöötamine (lk 46-62). Põlluaasa loogika oht on järgmine: ta puhub endale mitte sobivad ettevõtmised, kuitahes väikesed või humanitaarsed, retooriliselt suureks, rahvast ohustavaks vaenutegevuseks. Tema pakutud lahendused ei ole aga süütud, vaid põhjustaksid ellu viimisel väga reaalselt füüsilist kahju. Ta alustab pildist inimeseõpetuse töövihikus, kus on kaks ema ja laps, ning jõuab üleskutseni soovahetust soovivad isikud sundsteriliseerida (lk 255). Ta alustab Sorosi rahastatud MTÜde kritiseerimisest ja jõuab üleskutseni lõpetada missioonid, mis päästavad Vahemerele inimesid (lk 260). Ta väidab, et tema vaenlased on „kuulutades tolerantust [.] valmis füüsiliselt ära tappa need, kes pole piisavalt tolerantid“, toomata ühtegi näidet selle väite tõestuseks (lk 416). Seda kõike võiks eirata, kui autor ei oleks riigikogu esimees ja reaalse poliitika tegija. Ka vähemusrühmad, põgenikud ja poliitilised oponendid, keda Põlluaas süüdistab suures vandenõus osalemises, ei ole mitte mingid abstraktsed kirjanduslikud kujud, vaid päris inimesed, kellest paljud on juba praegu halvemini kaitstud vihakuritegude ja kiusamise eest. Niisugune retoorika ainult õõnestab nende turvalisust. Illustratsioon Henn Põlluaasa raamatust „Sotsid. Interrinde teine tulemine“. FOTO: Raamat. Parimad Taimed Külma Põhjaosa Jaoks. Fotodega Nimede Loend - Lk 3/8. This site uses Akismet to reduce spam. Learn how your comment data is processed. Järgmisel aastal otsustasin olukorra parandada ja valmistasin põhjalikult ette. Annetatud osa kartulitükist - lõunaosa, kuhu päike kogu päeva ei kandunud. Valisin külviks suurimad seemned. Vaatasin, et nad oleksid täis ja tihedad. Potililli sobib samuti kingituseks viia ja see säilib kindlasti kauem kui lõikelill. Potilille saab osta ka näiteks koos ümbrispotiga, et oleks ilusam üle anda. Naistepäevaks sobivad näiteks kinkimiseks hästi kuukingad, need on klassikalised ja meeldivad pea kõigile naistele. Samas on väga armsad ka kevadised sibullilled potis, näiteks nartsissid, kobarihüatsindid ja hüatsindid. Praegu on ka hea priimulate aeg ja saadaval väga kaunis värvivalik. Kui valida juurde ilus potiümbris, näeb ka priimula imekaunis välja. Et lilled püsiks kuu aega värskena, on neile parim koht loomuliku valguse käes, kuid mitte otsese päikese käes. Lillelist naistepäeva! 5 Parimat õitsvat Toataime Põhjapoolsetele Akendele Koduhooldus. Foto - Lk 6/6. Nad ütlevad, et algajatel on õnne. Nii et esimesel aastal, kui istutasin päevalilli kõigi reeglite kohaselt, kogusin märkimisväärset seemnete saaki. Jätsin natuke seemneteks ja andsin endale seemneid. Niisiis on Põlluaasa teos rohkem katse ühiskondlikke vastuolusid konstrueerida ja võimendada kui neid diagnoosida ja seletada. Riigikogu esimehe retsept ei lahenda olemasolevaid probleeme, vaid tekitab hoopis uusi. Vandenõuteooriatega võitlemine, kultuuriministeeriumi ametnikes genotsiidi toimepanijate nägemine ja sõjapõgenike Vahemerele uppuma jätmise ei tõsta ühtegi perekonda vaesusest välja, ei too maale postkontoreid tagasi, ei vähenda poliitilist korruptsiooni. Vastupidi, selline „sümbolite sõda“ tõmbab ajakirjanduse ja ühiskonna tähelepanu otsustelt, mis ka päriselt mõjutavad inimeste

reaalsed elu. Koalitsiooni plaan lihtsustada SMS-laenude reklaamimist on tegelik oht vähekindlustatud peredele. Jätkusuutmatu metsaraie ja liigirikuse vähenemine on tegelik oht Eesti kestlikkusele. Keskenduda ühele pildile inimeseõpetuse õpikus on asendustegevus. Päevalill. Hooldus, Kasvatamine, Paljundamine. Dekoratiivne õitsemine. Lilled. Seemned. Aiataimed. Foto. 5 Parimat õitsvat Toataime Põhjapoolsetele Akendele Koduhooldus. Foto - Lk 5/6. Sinu parema ostukogemuse tagamiseks kasutame sellel lehel küpsiseid. Tavaliselt tulevad lillepoest ikka ilusti puhastatud lilled, kuid kui peaksite kingituseks saama lilled, mille varred on puhastamata, siis kindlasti puhastage varred alumistest lehtedest, mis ulatuvad vette. Vesi tuleb hoida lehtedest puhas ning vett võiks vahetada vähemalt üle päeva, iga kord jälle varred üle lõigata. Sodi lillevees põhjustab bakterite vohamist. Esiteks alustab Põlluaas väävõitega. Tegemist ei olnud mingi SDE innovatsiooniga, vaid juba 2007. aastast eksisteeriva ametikohaga, kuhu otsiti uut inimest. Kui Põlluaasa mureks on rahvuskultuuride nivelleerumine globaliseerivas maailmas (lk 111), siis pole selge, miks ei sobi talle ametnik, kelle ülesandeks on just nimelt aidata vähemusrahvustel oma traditsioone säilitada ja arendada. On ju ka näiteks Rootsi ja Soome riik toetanud sealse eesti kultuuriseltide tegevust. Rahvusvahemuste õigus säilitada oma rahvuskuuluvust on muuhulgas põhiseadusega kaitstud (§ 49). Teisalt, oht Põlluaasa sihtmärTEENEle on reaalne. Kui kedagi piisavalt kaua „reeturiks“, „hävitaajaks“ ja „rahvuslikuks ohuks“ nimetada, võib mõni inimene seda tõsiselt võtta ja tegutsema hakata. See ei ole hüpoteetiline risk- rünnakute sagenemine paremäärmuslaste kõne võimenduses on hästi dokumenteeritud.5 Suuremgi risk on see, kui üleskõetud hirmude najal hakatakse poliitikat tegema- siis võime jõuda tõepoolest sundsteriliseerimiseni või, nagu plaanib teha Itaalia EKRE-ekvivalent, elude päästmise eest trahvimiseni.6. Nõuanded, kuidas naistepäeval kingitud lilled kaua kaunina püsiksid. Et naistepäeval kingitud lilled kauem silmailu pakuksid, jagab Elisabet Aias lillepoe florist Liis Talve nõuandeid, kuidas hoolitseda erinevate lõikelilled, kimpude ja potililled eest. Kõige olulisem lillede säilitamisel on enne lillede uuesti vette panemist varte üelõikamine terava noaga. Seda võiks ideaalis teha 45 kraadise nurga all, siis saab lill kõige paremini oma joogi kätte. Kui lilled on veest väljas, siis tungivad väikesed õhumullid vartesse ja sulgevad ligipääsu veele. Sellepärast peab lilled uuesti vette pannes üle lõikama, et tee avada ja õhumullid välja lasta. Põlluaas ei seleta, kuidas konkreetselt ohustab eestlasi ametnik, kes oma sisulises töös toetab näiteks rahvuskultuuride kuu korraldamist, kus „proovitakse kätt türgi kohvi ja udmurdi rahvustoitude tegemisel, õpitakse lesgiini tantsu või tehakse traditsioonilisi vene kaltsunukke“3. Põlluaas tõmbab siit mõne tehtega joone genotsiidini, mis, tuletan meelde, tähendab ühe inimgrupi füüsilist hävitamist ja mille tuntuimad näited on kuue miljoni juudi tapmine Teises maailmasõjas ning 500 000 tutsi tapmine Rwandas 1994. aastal. Kui lilled hakkavad ära väsimä, siis osade lillede puhul toimivad mõned nipid on, kuidas neid uuesti värskeks turgutada. Roosid näiteks keerata tugevasti paberisse nii, et pead oleksid püstiasendis, lõigata üle varred ja panna väga kuumale vette ning jätta ööseks nii seisma. Kui nad on taastumisvõimelised, siis hommikuks nad seda teevad. Krüsanteemide turgutamiseks sobib samuti kuum vesi. Kui tulbi pead kipuvad ära vajuma, siis võib tulbi pea alt varrest torgata läbi peenikese nõela, mille peale pead tavaliselt jälle püsti tõusevad. Kui teile kingitakse näiteks ratsuritäht, siis ratsuritäheõied võivad teinekord raskuse all varrest murduda. Selle vastu aitab, kui pistate seest õõnsa varre sisse puudust pulga, mis vart seestpoolt nähtamatult toetab. Päevalilledega polnud enam häda. Paar korda rohige umbrohtu. Ja nii - nad kasvavad ja kasvavad. Kogu suve ilu saidil. Isegi töö oli lõbus. Vaatad heledaid päikesepiirid ja meeleolu tõuseb taevast kõrgemale. JavaScript seems to be disabled in your browser. Siin peitub Põlluaasa teksti kõige suurem probleem: vandenõulisus ja süüdlaste otsimine. Põlluaas ei taha näha ajaloolist konteksti, piiratud perspektiiviga inimeste sageli ekslikke samme, pörkuvaid arvamusi ja sattumuslikkust. Ta näeb kõikjal niidikesi, mis viivad kas Kremli/KGBni (lk 31, 41-42, 59, 90, 130, 154, 315) või George Sorosini (lk 58-59, 64, 245, 247, 261, 388), ning inimesi, kes on kas pahatahtlikud või „kergeusklikud“ ja ajupeetud (lk 418). Ükski tegevus, olgu kui tahes humanitaarne, näiteks sõjapõgenike päästmine Vahemerel uppumatelt alustelt, ei saa olla lihtsalt tegevus, mida teevad inimesed, kes ei taha, et inimesed merel upuksid, kui sellest on võimalik tõmmata niidikene Sorosini. Selle sõja üks pool olevat moraalne, perekonnaväärne ja rahvusluse kaitsev „normaalne“ ühiskond, teine „vikerkaarevärviline“, „primitiivseid genitaalset ja anaalseid väärtusi“ kandev sotsialism (lk 11-12). Viimase all mõtleb Põlluaas eeskätt Sotsiaaldemokraatlikku Erakonda. Lähemalt lugedes selgub aga, et selle sildi alla mahuvad peaaegu kõik poliitilised ja kodanikuühendused, kes tema uusreaktsionäärse ilmavaatega ei nõustu: Reformierakonnast ja Isamaast (lk 418) Inimõiguste Keskuse (lk 186) ning Euroopa liberaali Guy Verhofstadti ja rohelse poliitiku Daniel Cohn-Benditini (lk 105).1. Video: Päevalill. Hooldus, Kasvatamine, Paljundamine. Dekoratiivne õitsemine. Lilled. Seemned. Aiataimed. Foto. Tegelikult ei ole „Internatsionaal“ mitte „marksistlikku päritolu“, vaid anarhisti Eugène Pottier' loodud ning sellest sai vasakpoolsete hümn 1880. aastatel, peaaegu kolmkümmend aastat enne NLKP tekkimist. Sotsiaaldemokraadid ja Komintern olid ajalooliselt aga vastased (ning vaid põgusalt, 1930. aastatel taktikalised liitlased fašismi vastu). Põlluaasale võib „Internatsionaal“ mitte meeldida, aga ebaõiglane on süüdistada 1880. aastate vasakpoolset võimetuses tulevikku ette näha või nende järeletulijaid otsuses kanda edasi eelkäijate traditsioone. Eriti Uvrestades, et Põlluaas rõhutab pidevalt, kuidas traditsioonide järgimine ja sirgeselgus on väärtused omaette. Selliseid näiteid julgetest ja põhjendamatult järeltulejatest leiab Põlluaasa raamatust peaaegu igal leheküljel. Nii nagu ta puhub proportsioonist välja „ohud rahvusriigile“, maalib ta hundi ka neist, kes seda „ohtu“ tekitavad. Ta ajab segamini ajaloolisi kronoloogiaid, irooniliselt peatükis „Sotsialistlikust internatsionaalist ja ajaloo võltsimisest“. Seal väidab spiiker, et SDE kannab edasi „maailmarevolutsioonilist“ ideoloogiat, mis ei erine sisuliselt kommunistlikust terrorist. Selle tõestamiseks toob ta asjaolu, et paljude sotsialistlike erakondade hümn on „Internatsionaal“, mis oli ka NLKP hümn, ning et III Internatsionaali ehk Kominterni eesmärk oli maailmarevolutsioon (lk 17). Poliitika on sageli räpane, see on tõsi. Sellised skandaalid suurendavad inimeste poliitikast võõrandumist ja raiskavad raha, millega võiks pigem aidata tavalisi inimesi. Ent pole selge, miks peaks vassimine ütlema just midagi sotsiaaldemokraatia kui

ideoloogia kohta- samu näiteid võib ju tuua ka IRLi renomeest (elamislubade skandaal) või ka Reformierakonnast (Autorollo, Silvergate). Vaevalt et Põlluaas arvab, et korrupsioon isamaas tähendab rahvuskonservatismi olemuslikku silmakirjalikkust. Küll aga esitab ta säärase süüdistuse sotsidele. Me toome väed järgmisel aastal koju, Sest raha pole, ja heakene küll. Seal, kus nad valvasid. . Märt Väljataga Üks korralik kirjandus? Mõttevahetus: XXI sajandi eesti kirjandus. Valdavalt käib nostalgiline tundemäng lüüriilise mina ja anonüümse sinu vahel, olgu too siis minu kõrval („Märkamine", lk 21) või lõplikult eemal („Ma ei veeda sinuga õhtuid", lk 33). Üliharva eksib Silla n-õ põhiline kaubamärk luuletusse delikaatse vihje vormis: „õnnetust ja õnne / sü'as ja tü'as // vastassugu / samasugu // verd pumpab / sinna ja tagasi" („Lagunenud", lk 44) või, „sa kardad mu vikerkaart" („Sina ja vikerkaar", lk 77). Luks, Leo. Taevane ja maine armastus (K. Riismaa, Teekond päeva lõppu. Tallinn: Näo Kirik, 2014; E. Ahi, Julgeolek. Tallinn: Verb, 2014) // 2015, 4-5, 166. Luks, Leo. Ingel lendab ära. K. Kaldmaa. Väike terav nuga. Valik novelle. Tallinn: Tuum, 2014) // 2015, 6, 118. Luks, Leo. Kas laul on lauldud? (J. Rooste. Ideaalne abikaasa. J. Rooste. Vana hiire laulud. Mõlemad: Saarde; Pärnu: Jumalikud Ilmutused, 2015) // 2016, 6, 91. Luks, Leo. Vaikusest kõnelemine vasarahoopide keeles (J. Siukonen. Vasar ja vaikus. TLN: EKA Kirjastus, 2016) // 2017, 1-2, 186. Maimets, Toivo. "Puust ja punaseks" (R. Dawkins. Luul jumalast. Tlk. K.-L. Lass. Tln, 2011) // 2011, 4-5, 189. Maimik, Katrin. Tunneli lõpus mustab pimedus (T. Eelmaa. Kadunud sõbra juhtum; K. Kender. Kaurita. Ühes vaatuses, kuue tõste ja mõne räpiga. Tallinn: ZA/UM, 2014) // 2015, 3, 104. Maiste, Valle-Sten. Rõvearmas roosa (A. Maimik, T. Eelmaa, V. Öunpuu, J. Ulfsak, R. Tolk. Vana viha. Tln., 2006) // 2007, 3, 116. Maiste, Valle-Sten. Oleg Sõlg on ebaõiglaselt ja täiesti unustatud (M. Juur. 101 Eesti popmuusika albumit. Tln., 2010) // 2010, 9, 125. Maiste, Valle-Sten. Ilmutuslikust mäslajast, kellest on nii paljudele rõõmu (W. Benjamin. Valik esseid. Tlk. M. Sirkel, H. Krull, T. Relve. Tln, 2010) // 2011, 1-2, 203. Markomaxrebukompus. Meie oma Püha-Paha Jüri (J. Üdi. Tiibadega raamat. Tln., 2007) // 2007, 4-5, 195. Martson, Ilona. Filimonov, Brodski ja 17. sajandi tartlased (P. I. Filimonov. Mantrõ tretjego porjadka. Trt., 2007) // 2008, 4-5, 171. Martson, Ilona. Vene veri ja häbi (K. Aareleid. Vene veri. Tln, 2011) // 2012, 6, 101. Martson, Ilona. Noore Wertheri kannatused (D. Vaarik. Praktikaaruanne. Tln, 2012) // 2013, 1-2, 173. Matsin, Paavo. Friedenthal must fantastika (M. Friedenthal. Ingliite keel. Tln., 2016) // 2016, 9, 92. Matsin, Paavo. Baturini Viljandi liturgia (N. Baturin. Fööniksburgi karussell. Tln.: SA Kultuurileht, 2017) // 2017, 12, 95. Matsin, Paavo. Puhake rahu! (Ülestõusjad ja kodukäijad. Ulmeantoloogia. Koost. I. Hargla. Pärnamäe, 2020) // 2. Valle-Sten Maiste Rõvearmas roosa Andres Maimi, T. Eelmaa, V. Öunpuu, J. Ulfsak, R. Tolk "Vana viha". Bruno Latour on oma raamatus „Me pole kunagi olnud modernsed" hästi kirjeldanud, kuidas võttis kuju modernistlik lummutis looduse ja kultuuri selgest erinevusest ja kuidas nimelt sellest erinevusest sündis käsitus lineaarsest „ajaloolisest ajast", mis lubas omakorda tõmmata teise selge eristuse- mineviku ja tuleviku vahele. Latour kirjutab: „Moderniseerumine seisneb pidevas väljumises pimeduse ajastust- mis ajas ühiskonna vajadusi teadusliku tööga segamini-, et astuda uude ajastusse, mis toob lõpuks selge eristuse ajatule loodusele kuuluva ning inimestelt pärineva vahele." [2]. Pole midagi teha, vaata globaalseid hävinguvisioone või poeedi sisekosmost, sellist hävingulööda ja eksperimenteerimist, mis pulbitses nooruspõlves, enam ei ole, valitseb mõõdukus. Noor Sild luuletas nagu muistne prohvet või seestunu, paralleel Hölderlinigagi poleks asjatu, kuigi nõuaks pikemat tehnilist võrdlust. Nüüd on lõõm aga leigunud ja seda puudujääki kompenseerivat vormiküpsust pole saabunud. Kuigi „Mutandis. " luuletatakse ka loomisest endast, milles puuduvad sõnad (lk 29, 53, 55—56), ning vaikus karjub (lk 40), domineerib sõnum ja selgus kõikjal. Siin on parajalt lühikesed, jälgitavad luuletused, mis moodustavad tervikmõtte. Kadunud on (või on koostaja valimata jätnud) sürrrealistlikud voogamised ja keelemängud (neid leidis veel kogudes, mida retseptisioon juba ühe teema tekstidena tõlgendas, vt näiteks „Siniveri ja surrogaat", lk 35—38). Samuti ei leia siit kogust üht Silla vormilist firmamärki: luuletusi, mille read on nii pikaks venitatud, et tervikmõte kipub lugedes hajuma. Seda, et Sild pole nimetatud võttest loobunud, näeme eelmise aasta kogust „Heinakõrred". [4] Silla varasemates kogudes ilmnenud trumbiks julgen pidada pikemaid segaseid poeme, mida ei hoia koos mitte tegevustik, vaid tegelased ja korduvad motiivid. Seda meenutab kogu viimane luuletus „Kameeleon" (lk 103—111), kuid seegi on pisut liiga selgepiiriline (vrd näiteks „Poeem arglikust salamandrist" kogus „Minu erinõused"). Siinses kogus kohtab üliharva veel üht Sillale iseloomulikku vormivõtet, kus riim hiilib sisse poole luuletuse pealt ja mõnikord katkeb lõpuks jälle (vt lk 27, 43). Seda, et riim on oma aja ära elanud, väidab kogu koostaja oma luuleõpikus korduvalt, [5] küllap on see põhimõte mõjutanud ka Ivar Silla kogu luulevalikut. ja et ajaloolaste jaoks on nüüdsest mõõdapääsmatu käsitada inimesi ja nende ajalugu palju avaramas kontekstis „mõelda inimestest kui ühest eluvormist ja käsitada inimajalugu osana elu ajaloo sellel planeedil". [17]. Parimas Hegeli vaimus põhjendas Robin Collingwood 1930. aastatel looduslike ja ajalooliste protsesside erinevust, mida järgmised ajaloolaste põlvkonnad on truult järginud. Postuumselt raamatusse „Ajaloos idee" kaasatud ettekandes, mille ta pidas algselt 1936. aastal Briti akadeemias, arutleb Collingwood selle üle, mis on ajalooteadmise eripära. Ta küsib hakatuseks, miks samastavad ajaloolased tavapärast ajaloo inimeste ajaloo. Vastuseks pakub ta välja eristuse kaht tüüpi sündmuste vahel: välised ja sisemised sündmused. Kui esimesed on seotud kehade ja nende liikumisega, siis teised mõtetega, mis seda liikumist kannab. „Loodusteadlasele on loodus alati vaid „nähtumus", vaatemäng, mis on allutatud targale vaatlusele, samas kui ajaloosündmused ei ole kunagi üksnes nähtused ega vaatemängud vaatluseks, vaid asjad, millele ajaloolane ei vaata mitte otsa, vaid millest ta vaatab läbi, et tuvastada mõtet, mis nendes sündmustes peitub." [6]. Ivar Silla luule on püsinud teenimatult varjus justkui värduja (lk 86) või mutant kuurinurgas (lk 29), millest viimases kogus kõneldakse. Kuna 2008—2016 vältas tema luules avaldamispaus, oli teda tormiliselt uueneval luulemaastikul ehk juba unustama hakatud. Silda on meie kultuuriruumis mõnevõrra märgatud ja käsitletud kitsalt ühe teema autorina, homoluuletajana. Selline hinnang on teenimatu. Mõistagi on selle kuvandi tekkimisel omad põhjused, ennekõike kogu „Spermaga ja puha" (2006), kus seksuaalne eksplitsiitsus on keskseim. Kriitika on tähele pannud, et mainitud kogu avameelsus on kujundivaene, kõik tiirleb türa ümber. [1] Kindlasti on

homo-identifikatsioonil Silla luules oma kindel koht, mille tuumaks näib olevat vastandumispinge kasvatamine hälbelise luuletaja-mina ja normaalse ühiskonna vahel. [2] Aga avameelselt seksist kirjutamine ei tule Sillal siiani hästi välja, selles puudub naturalistlik loomulikkus, ikka on juures rõvetsemise-šokeerimise maik (vt näiteks „Heinakõrred“, 2016, lk 48). Pornograafiast ja kunstilisest avameelsusest küllastunud ajastul jääb Silla tekst liiga lahkjaks, et päriselt šokeerida, samal ajal mõjuvad vägisõnad alati (ka kriitiku) tähelepanu koondavalt, neid sisaldavates luuletustes puudub rütmiline voolavus ja tähenduslikkuse hajumine, mis on Silla õnnestunud luuletuste trumpideks. Antropotseeni ajastul on Maa käekäik esimest korda ühe liigi- inimese kujundada. Kusjuures see olukord on seda ainulisem, et esimest korda on üks liik teadlik, et tema tegevusest sõltub tema enda ja võimalik, et kogu planeedi tulevik. [15]. Selirand armastab kirjanduslikke viiteid. Otfried Preussleri „Krabatit“ meenutades jõuab ta võrdlusteni nähtamatu Meistri ja praeguse orjastaja COVID-19 vahel. „Temaga rinda pistmine ei ole üksnes hirmus, vaid ka tulitavalt põnev. Ohtlikult“ (lk 86). Selle näite pinnal joonistuks justkui välja ka elualade (režissöör ja kirjanik) kaasnähtused: toimuva pidev narratiivides nägemine. Teisalt (ja mitte esimesele vastukäivald) tundub, et selline moodus elu, eriti selle hirmsamate külgede nägemiseks on ka tõhus toimetulekumehhanism. Ma mõtlen: traagiiliste sündmuste pakendamine vormi, mida tunned. Kuna loojutustamine on tuttav, on võimalik sellega ka toime tulla. Ajaloo ja looduse eristamine sai filosoofilise põhjenduse alates 18. sajandist, seda eriti Hegeli töödes, kes tegi selget vahet nende vahel, kellel on ajalugu ja kellel seda pole. Ajalugu on Hegelile vaimu tegelikustumise universaalne protsess, loodus selles protsessis tema hinnangul ei osale, „looduse universaalsusel ajalugu ei ole“, kirjutab ta oma „Filosoofiliste teaduste entsüklopeedias“, lisades „Vaimu fenomenoloogias“, et „orgaanilisel loodusel ei ole mingit ajalugu“. [3]. Käe all voogav joon ('Stroke undulating under the hand'). s. l.: Alliaäärne 2013. 80 p. Mõned aastad hiljem võttis Marc Bloch väljakujunenud arusaama lõõvalt ja kujundlikult kokku, kui kirjutab oma mõjukas „Ajaloos apoloogias“: „Juba tüüpiliselt ammu õpetasid meie suured eelkäijad, nagu Michelet, nagu Fustel de Coulanges, meid seda ära tundma: ajaloo objektiks on loomu poolest inimene. Õelgem parem: inimesed.. Hea ajaloolane on nagu muinasjutu inimsööja. Seal, kus ta haistab inimliha, ta teab, et seal on tema jaoks jahisaak.“ [8]. 7. loeng: Esimene hüpe teksti poole 1920.-30. aastate vahetusel. Ajaloolase tavapärane ajahorisont tundub antropotseeni vaatenurgast üllatavalt üürrike; nii geoloogilises kui ka bioloogilises mõttes huvitavad ajaloolased vaid imelühikesest perioodist. Ameerika keskkonnaajaloolane John L. Brooke tuletas seda hiljuti kujundlikult meelde, kui ta pani ette kujutada viie miljoni aasta pikkust evolutsioonilist aega 24-tunnise perioodina. Sel juhul võrduks tänapäeva inimliigi 300 000 aastat pooleteist tunniga, 60 000 aastat pärast seda, kui nüüdisinimesed lahkusid Aafrikast, võrduks 17 minutiga ja 12 000 aastat pleistotseeni lõpust hõlmaks vaevalt 4 minutit. Kui aga 24-tunniseks perioodiks taandada 4,6 miljardit aastat geoloogilist aega, siis mahub homo sapiens 'i ajalugu 6 sekundi sisse, sekund lahutaks meid eellaste lahkumisest Aafrikast ja vaid mõni sekundi murdosa viimasesest jääaja lõpust. [18]. Lattik made his debut with poems in the late 1990s as part of the literary group "Erakkond", which included Kristiina Ehin, Mehis Heinsaar, Kalju Kruusa, Aare Pilv and Berk Vaher. He published his first volume of poetry in 2001. Its poetry was partly still strongly influenced by the Krishna movement, and the criticism stated: "The striving for selflessness so characteristic of an Eastern view of life meets a Western-trained brain here." Alvar Loog: Pedelilla ja päevalill, in: Vikerkaar 3/2007, pp. 110-114. Tulised maalid, mil rahulik leek. Intervjuu Mathuraga, in: Vikerkaar 3/2006, pp. 84-91. His later poetry was sometimes brought into the vicinity of existentialism, whereby reference was also made to Søren Kierkegaard. From a more general point of view, however, his poetry can be described as natural poetry, and he is now considered "representative of poetry with a thoughtful, introspective undertone." Koroonaelud ees- ja tagaliinil Juuli, 2020 KEIU VIRRO. See the interview with the author in: Vikerkaar 3/2006, pp. 84-85. Jürgen Rooste: Eksistentsialist Mathura, in: Looming 4/2007, pp 619-624. Nagu mitu Silla varasemat kogu, on raamat jagatud sisuliselt nelja ossa. Esimese alajaotuse pealkiri „Ümber õrmalt“ iseloomustab kogu raamatu tonaalsust. Lüüriline meeleolu on väljapeetud, nukker-melanhoolne ja pisut irooniline (see omadus on Silla luules uus, vanasti kirjutati ta surmtõsiselt). Kõigest räägitakse vihjete keeles, isegi armastusest: „möödaniku pimedatest / klubilistest varjudest / toidab ulg ja hala / mu armastusi [—] // kummitused nad pole / elajad ka mitte / ometi lõikab ajuloo / ja südameelihasest läbi“ („Armutonidid“, lk 23). Nende algatusega sarnaneb Ameerika keskkonnaajaloolase Edmund Russelli mõne aasta eest välja hõigatud „evolutsiooniline ajalugu“, mis uurib seda „kuidas inimesed ja teised liigid on kujundanud aegade vältel üksteise omadusi ja milline on olnud ne. Kumalasepäev ('Day of the Bumblebee'). s. l.: Alliaäärne 2012. 96 pp. Eneken Laanes Kummaridus olemisele, aga ka raamatutele ja lugemisele. Jan Kaus: Nõnda püsib hetkeks maailma hiilgus, in: Looming 3/2014, p. 419. Teisalt kirjeldab Selirand haiglaasukate argisuse õõva, mis tuleb kõige paremini kohale läbi lihtsa kirjelduse: „See vaikus, see oli kohutav. Seda on raske mõista neil, kes pole sellises olukorras olnud: sinuga pikalt ei räägita, sina ei räägi, raadio ei kosta, telekas ei mängi. Lihtsalt vaikus“ (lk 39). Eero Epneri mahuka sarja „Eesti koroona vastu“ taga on põhjalik eeltöö, sealhulgas kümnete kaupa intervjuusid. „Nemad loovad meie sõnumeid“ kirjeldab infotöötajate elu ja tööd eesliinil, „Nemad kaitsevad meid“ viib lugeja ühes Epneriga haiglatesse ja „Nemad kaotasid“ avab Eesti majanduses toimuvat. 19. sajandi kutseline ajaloo teadus rajati hegellikule vundamendile ja ajalugu lahutati rangelt loodusest. Hästi sõnastab juurdunud arusaama üks tolle aja mõjukamaid ajaloolasi Jules Michelet: „Koos maailmaga sai alguse sõda, mis lõpeb ühes maailmaga ja mitte enne; inimeste sõda loodusega, vaimu sõda mateeriaga, vabaduse sõda saatusega. Ajalugu polegi muud kui lugu sellest lakkamatust võitlusest.. Selles lõputus võitluses peab meid julgustama see, et kui üks osapooltest ei muutu, siis teine seda teeb ja muutub aina tugevamaks. Loodus püsib samana, inimene saavutab aga iga päevaga tema ees edumaa.“ [5]. Valner Valme Teisel pool ridu on võrratu tühermaa..

Introduction

Demonstration

- c kategooria juhiloa järvamaal
- flyga stockholm valencia 5 juni 2019
- tan x utifrån enhetscirkeln

A loog pedelilla ja päevalill vikerkaar.
Address: 524, No.13-15 Sha Wan 2nd Street, GETDD, Guangzhou, P. R. China, 510730
Tel: +86-20-80920966 +86-20-80528966
Fax: +86-20-82219962
E-mail: info@jkbio.com info@sialicacid.com

P P<P P<